

ושתה יצחק אבינו ושמה [צא]. **הָיָא הוּא דְכְתִיב**, זהו שכתוב, (בראשית כז) **וַיָּבֵא לוֹ יֵינ וַיִּשֶׂת** ותיבת לו הטעם שלו הוא תרי טעמי להורות **הָכֵא אַתְּכִלִּיל עֵילָא וְתַתָּא** שנכלל כאן למעלה ולמטה בחינת יעקב עילאה להמשיך מהבינה אליו ובחינת יעקב תתאה להמשיך מהמלכות אליו. **וְעַל דָּא אַרְחִיק מְלָה, וּמְשִׁיךְ לָהּ בְּמְשִׁיכוֹ דְתַרֵּי תְנוּעֵי** ולכן הרחיק הכתוב את תיבת לו והטעים אותה בתרי טעמי שהן שתי תנועות להורות על המשכה למעלה ולמטה, **וְהֵינְנוּ לוֹ. לִיְהִי לְתַתָּא, לִיְהִי לְעֵילָא** (בפְּרִין סְטָרִין אַחֲדִיד). וזהו "לו" בתרי טעמי, ליעקב עילאה המשכה מהבינה וליעקב תתאה המשכה מהמלכות.

יעקב מזג את היין למתק ולבשם אותו מחוזק הדינים

חֲנוּךְ מְטַטְרוֹן אָמַר חנוך שהוא מט"ט והוא ראש הישיבה העליונה אמר לדרוש על הפסוק **וַיָּבֵא לוֹ יֵינ, דְאֲרַמֵּי מֵיָא בְּהָהוּא יֵינ** שמזג לו מים שהם חסדים באותו יין כדי למתק ולבשם אותו, **וְאֵי לֹא דְאֲרַמֵּי בֵּיה מַיִם, לָא יְכִיל לְמִסְבֵּל** ואם לא היה נותן בו מים לא היה יכול העולם לסובלו מחוזק הדינים שבו, **וְשִׁפִּיר אָמַר** ויפה אמר **חֲנוּךְ מְטַטְרוֹן**.

אור הרשב"י

והאהבה מחמת חום חשק ביאה ולעולם התעוררותו מהבינה ומשם הוא נמשך ויעקב המשיכו משם אל המלכות ואח"כ מהמלכות למטה (רמ"ק).

[צא] כי שתי בחינות יש בין האחד יין המשכר והוא הדין הנמשך מהבינה לגבורה וזהו יין בלי מים שאין בו מוזיגה ומחמת חמימותו הוא שורף, והשני יין המשמה הוא הדין הנמשך מהבינה לגבורה לעורר השמחה

הלימוד היומי

לע"נ הרב אברהם הכהן בן מזל טוב זצ"ל

וּבְגִין כֶּךָ אֲמַשִּׁיךְ לֹא בְתָרִי טַעְמִי, דִּהָא בְתָרִין סְטָרִין
 אֲחִיד וּלְדַבְרֵי יֵשׁ לְבָאֵר דְּלִפְיֵךְ הִטְעִימוּ הַכְּתוּב בְּתָרִי טַעְמִי לִפִּי שֶׁהוּא אַחֲזוּ בִשְׁתֵּי
 צַדִּים חֶסֶד וְדִין, יֵין וּמִים, וּמַעֲוֹב חֲסָדִים שְׂבִימִין עִם הַגְּבוּרוֹת שְׂבִשְׂמַאל, וְהֵהוּא יֵין
 אֲזִיל מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּפְלָהוּ טַעְמִין בֵּיהּ, וְאוֹתוֹ הֵיִן הוֹלֵךְ מִדְּרָגָה
 לְדְרָגָה דֶּרֶךְ הוּא סְפִירוֹת לְמַתְק אֹתָם וְכֹל הַסְּפִירוֹת יוֹנְקוֹת וּמֵאִירוֹת בְּשַׁפַּע הֵהוּא עַד
 דִּיּוֹסֵף צִדִּיקָא טַעִים לִיהּ עַד שְׂמַגִּיעַ לִיסוּד בַּחֲנִינָא יוֹסֵף הַצִּדִּיק, דִּיאִיהוּ
 דוֹד נְאֻמָּן שֶׁהוּא בַּחֲנִינָא דוֹד נְאֻמָּן שְׂאִין הֵיִן מִתְּהַפֵּךְ בּוּ כִי בְשֶׂאֵר הַמְּקוּמוֹת יִכּוֹל הֵיִן
 לְהִתְהַפֵּךְ לֵיִן נֶסֶךְ מַה שְׂאִין כֵּן אֲצֵל יוֹסֵף שֶׁהוּא בַּחֲנִינָא הִיסוּד שְׂמִיד כְּשֶׁרוּצָה הַקְּלִי לְהִיאַחֲזוּ
 בּוּ כְּתוּב וַיִּנְס וַיֵּצֵא וַיִּצָּא הַחוּצָה וְאִין לְחִיצוֹנִים מִגַּע בּוּ, הִתְדָּא הוּא דְכֶתִיב זֶה
 שְׂכָתוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישְׁרִים. (דף קפ"ט
 ע"ב) מַהוּ כִּיִּין הַטּוֹב מַהוּ כִּיִּין הַטּוֹב. דִּיאֲתָא יַעֲקֹב וְאַרְמִי בֵּיהּ
 מִיָּא דָּא הוּא יֵין הַטּוֹב וְהֵכִי הוּא, כְּמָה דִּיאֲמַר חֲנוּךְ
 מְטָרוֹן שְׂבֵא יַעֲקֹב וּמְזוּגוּ בְּמִים וְהוּא יֵין הַטּוֹב כִּי הוּא מְזוּגוּ בְּמִים שֶׁהֵם חֲסָדִים בַּחֲנִינָא
 טוֹב וּמִשֶּׁם נִקְרָא הַצִּדִּיק טוֹב וְכֵךְ הוּא כְּמוֹ שְׂאֲמַר חֲנוּךְ מִט"ט.

רבי אלעזר ורבי אבא תמהו על השגותיו של הינוקא

תָּוֹה רְבִי אֶלְעָזָר, וְתָוֹה רְבִי אַבָּא תְּמָה רְבִי אֶלְעָזָר וְתְּמָה רְבִי אַבָּא
 עַל הַשְּׂגוֹתָיו הַנִּפְלְאוֹת שֶׁל הַיְּנוּקָא, אָמְרוּ הָא חֲמָרָא (ס"י מְלֻאָף)
 דִּילָךְ הוּא נִצְחָת מְלֻאָכָא קְדִישָׁא אֲפּוּמָא (נ"א פּוּמָא) דִּירוּחַ

קְדָשָׁא אמרו לינוקא הרי עם היין שלך ניצחת את המלאך מט"ט שפירשת דבריו יפה

על פי רוח הקודש.

הינוקא ממשיך לפרש ענין הגפן הידועה שהיא המלכות

אָמַר לִיהּ, עַד כְּעַן תְּהוּא גִפֶּן מְחַפָּא לְמַעַבְד פִּירִין אמר

להם הינוקא עדין לא גמרת לי לפרש לבם הפסוק והרי עדין הגפן מחכה לעשות

פירות כלומר עלי להמשיך לבאר את הכתוב ובגפן שלשה סריגים. **וּבְגִפְנֵי: דָּא**

אִיהוּ גִפֶּן דְּאִשְׁתְּמוּדְעָא בְּקוּדְשָׁא כי מה שכתוב ובגפן משמע הגפן

הידועה וזוהי הגפן הנודעת בקדושה שהיא המלכות. **בְּגִין דְּאִית גִּפֶּן אַחֲרָא,**

דְּאִיהוּ אֶקְרִי גִפֶּן נְכַרְיָה לפי שיש גפן אחרת בס"א והיא נוק' דקלי הנקראת

גפן נכריה. **וְעֵנְבִים דִּילָהּ לָא אִינוּן עֵנְבִים, אֶלָּא קִשְׁיִן,**

אַחֲרֵי דִּין לְבָא, נִשְׁכִּין כְּכִלְבָּא והענבים שלה אינם אותם הענבים אלא

ענבים קשות המכאיבים את הלב ונושכים ככלב כי הם בחינת החיצונים המצערים את

האדם. **אִינוּן עֵנְבִים אֶקְרוּן** ואותם הענבים נקראים, (ירמיה ב) **סוּרֵי**

הַגִּפֶּן נְכַרְיָה. אֲבָל גִּפֶּן דָּא, עֲלָה פְּתִיב וּבְגִפְנֵי, תְּהִיא

דְּאִשְׁתְּמוּדְעָא מה שאין כן הגפן הזו שעליה כתוב ובגפן מלשון גפן הידועה והיא

אותה הגפן הנודעת שהיא מלכות דקדושה. **תְּהִיא דְּכָל קְדִישֵׁי טַעְמו**

חֲמָרָא עֲתִיקָא, חֲמָרָא טְבָא, חֲמָרָא דִּיעֶקֶב יְהִיב בֵּיהּ

מִיָּא, עַד דְּכָל אִינוּן דִּידְעִין לְטַעְמָא חֲמָרָא, טַעְמו לִיהּ,

וְהוּהוּ טַב לְחַפָּא היא הגפן שהאבות הקדושים יצחק ויעקב טעמו בה יין עתיק

מבחינת הבינה, יין טוב מבחינת החסדים המזוגים בו, כי הוא יין שיעקב המשיך בו את החסדים למתק את הדינים שבו וכל אותם שיודעים לטעום יין טעמו אותו והיה ערב לחיכם.

המלכות נגדלת ומתקדשת על ידי הגבורות

וְהָיָא נֶפֶן, כִּד מָטָא לְנִבְיָהּ ואותה הגפן דהיינו המלכות כאשר מגיע אליה הגבורות, **אִשְׁיִטַּת תְּלַתָּא שְׂרִיגִין** אז היא מתגדלת כנגד נה"י דז"א כי צד הימין שלה חח"נ כנגד נצח דז"א והשמאל שלה בג"ה כנגד הוד דז"א ודת"י שלה כנגד יסוד דז"א, **וְאִינּוֹן תְּלַת דִּיּוֹקְנָא דְאַבְהֶז, דְּאֵתְקַדְשַׁת בְּהוּ** ואותם הנה"י הם צורת והארת החג"ת שהמלכות מתקדשת בהם על ידי הארת חג"ת. **וְלִית קְדוּשָׁה אֱלָא בִּיּוֹן, וְלִית בְּרַכְתָּא אֱלָא בִּיּוֹן** כי אין קדושה אלא ביין ואין ברכה אלא ביין כי היא מתקדשת על ידי הגבורות ומתברכת בשפע על ידי הגבורות כי הה"ג הם עיקר בנין הנוק'. **בְּאֵתְרֵי דְהַדְוָה שְׂאֲרֵי** והיינו מהגבורות שהם ממקום שהשמחה שורה בו כלומר שהדינים ממותקים הנמשכים מהבינה בבחינת יין המשמח.

המלכות נכנסת ליחוד בשמחה בכח הגבורות הממותקות בחסדים

וְהָיָא כְּפּוֹרְחַת, כְּכֻלָּה דְּאֵתְקַשְׁטַת וְעֵאלַת בְּרַחֲמֵי ומה שכתוב והיא כפורחת היינו המלכות היא כפורחת בקישוטיה במאורות הספירות שבה ונכנסת באהבה אל היחוד, **בְּחֻדְוָה דְּהוּא יִין דְּאֵתְעָרַב בְּמֵיא** בשמחה של אותו היין המעורב במים דהיינו בכח הגבורות הממותקות בחסדים. **כְּדִין**

הלימוד היומיומי

לע"נ הרב אברהם הכהן בן מזל טוב זצ"ל